Ч. 94 (13.042). Львів, пятниця 29. квітня 1932. Pocztowa opłata uiszczona ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло“, Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 14·00 „ Піврічно 28·00 „ Річно 48·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і замор. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей. Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Теперішній стан і санація „Просвіти“.

На основі інформацій, зібраних у „Просвіті“, подаємо до відома й під увагу нашого громадянства такі фактичні дані про положення Т-ва. Є дві передумови успішного переведення санаційної акції в „Просвіті“: а) дійсна і тверда воля в цьому напрямі з боку цілого громадянства, б) реальний санаційний плян. Чи є реальна можливість отрясти Головне Товариство „Просвіта“ з довгів, хочби найбільше пекучих і небезпечних? — Питання це досить складне, зокрема його ускладнює факт небувалої господарської скрути серед українського населення в краю і на еміграції. Конкретно тут маємо дві можливости: 1) прийти до такого стану, щоби „Просвіта“ вже в ближчому часі могла сплачувати не лише відсотки від довгів, але й рати на капітал; 2) задовольнитися, поки панує найбільша кріза, сплатою самих відсотків, щоби не допустити до гіршого, а з поправою господарського положення приступити й до сплати капіталу.

Очевидно, що ця друга можливість може бути поважно трактована щойно тоді, колиб ми прийшли до пересвідчення, що перше є рішучо не до переведення.

Як же стоять справи фінансів „Просвіти“ на ділі? **Біляносово** справи стоять не найгірше, бо все таки цифра довгів Товариства далеко не досягає дійсної вартости самих реальностей, не рахуючи інших активних позицій біляносу. Камениця варта мінімально 600.000 зол. (головно вартість площі, яка має три фронти: фахівцями з уряду була оцінена на 1,2 міл. зол. перед 1½ роком); два фільварки по 240 моргів варті навіть при нинішних цінах по 200.000, разом 400.000 зол. Мала власність у Грабівци 30.000 золотих.

Запаси книжок, інвентурна вартість (1/3 продажної ціни) 320.000 зол., переважно поновленні видання. Сума цих активних частин майна дає 1,350.000 зол. Довги-ж Товариства виносили на 8. квітня п. р. 705.000 зол., у тім є 42.000 кредиту, затягненого у громадянства на санацію (внутрішна позичка), отже стороннім вірителям Т-во винно 663.000 зол., значить навіть не половину вартости майна.

Крім згаданих вже активних позицій 1,350.000 зол. має Т-во ще претенсії. Це є головно: а) претенсії за книжки до філій, читалень і осіб на суму ок. 150.000. Крім цього Т-ву винні за 4 роки взад після обчислень 250.000 зол. за вкладки. (Формальний книжковий біляно Товариства виглядає гірше, а це тому, що окремі реальности є там оцінені дуже низько).

Довги Т-ва можна поділити на 3 головні групи:

а) гіпотечні: Оренштайн (кругло 206.000) і Акц. Банк Гіпот. Львів (176.000)	382.000
б) короткоречинці, пильні до сплати найдалі до 5 літ	182.000
в) стипендійні фонди і Ф. „Учітеся“ (В тім числі є 63.000 фондів, які не мусять бути зараз сплачені).	131.000
г) внутрішна позичка	42.000

Оренштайна треба сплачувати 1/2 річними ратами по кругло 12.500 зол. без окремого опроцентування (тут вже вчислено % від досі несплачених рат). Акц. Банк по 1148 дол. що пів року (включно з %). Досі Т-во Акц. Банкові не залягає з жадними ратами. Найближча є 1/V. ц. р. Гірше представляється справа **платничого біляносу Т-ва**, себто його біжучих платностей і приходів (бюджет).

БІЖУЧІ ДОХОДИ Т-ВА В ОСТАННІХ ЛІТАХ. На основі даних за останні роки біжучий приходовий бюджет Т-ва виглядає в круглих пересічних цифрах так:

З продажі книжок брутто (по відчисленні рабатів, але не відчисляючи видатків книгарні)	70.000
з вкладок	25.000
з „Дару Просвіті“	50.000
з чиншів дому нетто	15.000
разом зол.	160.000

Беручи на увагу ощадностеві зарядження нового Виділу і змінену ситуацію Т-ва, розходовий бюджет Т-ва на найближчий рік мусів би обіймати мінімально такі позиції:

організатори, пропаганда, поїздки	66.000
адміністрація	20.000
Гіпот. рати (А. Б. 20.600, Ор. 25.000)	45.000
сплата капіталу короткореч. довгів	35.000
сплата відсотків, короткор. довгів	8.000
відсотки від стипенд. фондів	7.500
видавництва	6.000
разом кругло зол.	180.000

(На „Життя і Знання“ і школу в Милованні не преліміну́ється нічого, бо „Ж. і Зн.“ має бути самовистарчальне, а видатки на школу мають бути покриті доходами з маєтків).

Отже принявши, що приходи Т-ва не впадуть нижче поданих цифер (опертих на досвіді останніх літ), Т-во замикало би бюджет в найближчих роках дефіцитом у сумі приблизно 28—30.000 зол. річно, причім **сплачувалоб нормально гіпотечні рати і короткоречинцеві довги.** Працюючи у тому темпі Товариство **сплатилоб до 5 літ всі короткоречинцеві довги і внутрішню позичку.** Дальша сплата довгів (гіпотечних і фондів) тревалаб: Оренштайна до 1941 р., Акц. Банку до 1950 р.

З огляду на те, що в грудні 1931 р. почато парцелювати Угерці й до нині дефінітивно розпарцельовано 66 моргів поля, з того джерела повинно вплинути до каси Товариства около 5.480 дол., себто кругло 49.000 зол., хоч не все зараз, а за 3—5 літ. Цей вплив відтяжив би Товариство в сплаті короткоречинцевих зобовязань. Але позиції цієї ми в дальшому обрахунку не беремо на увагу.

Стоїмо перед фактом, що для зрівноваження біжучого **санаційного** бюджету Т-ва (себто зі сплатою довгів), Т-во **мусить роздобути ще кругло** 30.000 річного приходу, принайменше в перших кількох роках, бо пізніше ця цифра повинна постепенно зменшуватися.

Чи це є можливе до переведення? Без ніяких перебільшень, а просто на основі фактів останнього часу можна твердити цілком позитивно, що **це є річ можлива до здійснення.**

Коли при дотеперішній, ще не інтензивній продажі книжок їх продавалося (по потрученні рабатів) за 70.000 зол., то при скріпленій всенародній акції можна сподіватися **збільшення цих торгів мінімально на 25%**, беручи на увагу навіть крізу (ціни деяких книжок мають бути знижені). Це дасть збільшення приходу на 17.000. (Запас книжок при цьому темпі продажі вистарчить на 9 літ). Енергійне **стягання залеглостей** повинно дати у найближчих 10 роках бодай по 10% від суми залеглостей, себто по 40.000 зол.; припустім навіть, що з того прийде річно лише четвертина, тобто 2½%, всеї залеглої суми, то це дасть 10.000 зол.

Решту дефіціту в найближчих роках повинна покрити дальша акція внутрішньої позички, яка має теж бути джерелом для ширшої розбудови діяльности Т-ва.

Таким чином уже по перших 5 роках такої акції „Просвіта“ сплатить всі короткоречинцеві довги і внутрішню позичку. Розбудова філій і оживлення сплячих читалень дадуть Т-ву можність по кількох уже роках покривати всі біжучі потреби з самих вкладок і сплати залеглостей, а **щорічний дар „Просвіті“ йтиме на сплату гіпотечних довгів** аж до їх повної ліквідації.

Все це є реальні цифри, очевидно, при умові **абсолютно прихильного** до цілої акції відношення з боку громадянства. Без того очевидно, не дасться ні стягнути залеглостей, ні розгорнути на більшу скалю збуту просвітянської книжки.

Ми бачимо, що „Просвіта“ не є в тім стані, щоби мусіла вибрати ту другу з поставлених на вступі евентуальностей, тобто сплачувати покищо самі лише відсотки. Навпаки, **вона має реальну можність вже від тепер амортизувати також довжний капітал.** Тільки одна передумова: не опускати безнадійно рук, бо це було би **трагічною помилкою.**

Новий Виділ має тверду віру в свій наріл і його привязаність до свого найстаршого Товариства. У ньому згуртувалися всі національно-відчуваючі елементи, в першій мірі для практичної мети: рятувати національне майно. Разом з тим Т-во є в тому корисному положенні, що акцію санації фінансів може получити з величезною культурною акцією: ПОШИРЕННЯ В НЕБУВАЛОМУ ДОСІ РОЗМІРІ КНИЖКИ В ЦІЛОМУ НАРОДІ. Дефензивна господарська акція йде в парі з офензивою.

Свідомість цього внутрішнього звязку повинна поширитися скрізь. Чим швидше це станеться, тим краще. Виділ вірить, що він не є сам у своїх змаганнях, що всі його заходи будуть підтримані людьми діла, віри і доброї волі.

З польської преси.

Польонізація православної Церкви.

Відомий санаційно-монархістичний орган — виленське „Слово“, дуже схвильований висвяченням архимандрита Полікарпа Сікорського на луцького епископа. Перший підняв з цього приводу крик пос. Ст. Мацкевич у статті: *„Аматорство робити дарунки“*. Слідом за ним виступив до боротьби з білорутенізацією та українізацією православної церкви В. Студницький. В його статті п. з. *„У віроісповідній та національній справі“* („Слово“ ч. 90) читаємо:

„Відколи в Росії запанував большовизм, особливож відколи там почалася боротьба з релігією, переслідування духовенства та зведення його до ролі паріясів — православне духовенство в Польщі мусить (! — Ред.) бути і є льояльним елементом супроти держави і держава повинна йому відплачуватися льояльністю за льояльність. Акція східної церкви — це нельояльне (! — Ред.) суперництво деякої частини католицького духовенства, яке назовні характеризує себе як православне духовенство з тим духовенством“. Автор має тут на думці т. зв. церкву східного обряду. Акція цієї церкви — каже він — „шкідлива під національним оглядом“.

„Без огляду — читаємо тут дальше — на польське (?!), чи російське (?!) походження православне духовенство підпадає в деякій мірі польонізації; видає часописи польською мовою (!), є в звязках з польськими освіченими колами і в природному (!) звязку з польською державою. При ненакиданні примусу польської народности — воно згодом спольонізується (!!). Визначні представники цього духовенства розуміють (!), що православіє повинно піддатися польонізації (!!), щоби удержатися в Польщі, щоби заняти рівнорядне становище з католицькою церквою. Вже тепер маємо православних поляків: — вони домагаються, щоби їх вчити релігії польською мовою, вони навіть не знають російської мови. Не піти назустріч їх домаганням — це значить втратити їх для православія. Одначе не виключене, що деякі церкви будуть переходити в майбутньому до польської (!) мови в богослуженні. Не хочемо примусової польонізації православія — хочемо справу залишити природному, органічному процесові — себто „діланню“ (!) державного організму.

„Маємо — пише В. Студницький — в Польщі одну християнську церкву, що є підставою ворожої нам національної та суспільної (?!) акції: саме уніятську церкву в

Галичині. Вона дала початок національному українському рухові, звернненому проти нас. Вона вела демагогічну (?!) суспільну акцію для... змобілізування хлопів (?!!) до цього руху. Значна частина галицьких парохій — це вогнище ворожої нам акції: вона брала участь в т. зв. саботажах (?!!), що були в дійсності спробою українського... повстання(?!). Частина уніятського духовенства у Східній Галичині, що належала до групи т. зв. старорусинів і негувала істнування української народности, хоч зітхала до Росії, однак була чинником спокою і порядку".

Стільки брехні і видумки В. Студницького!

Вкінці заговорив на сторінках „Слова" його спеціяліст від релігійних та уніятських справ В. Харкевич. Він так пише у статті п. з. „*Православна церква і національні рухи*" („Слово", ч. 92): „Православна церква в Польщі була би на шляху до розквіту та сили, коли би не мала каміння на ногах: взаїмно поборюючих себе національних рухів.

Що буде — питає автор — коли не стане вищішого російського духовенства та єрархії?

„Частинно без сумніву прийде польонізація православних. Той процес постійно тріває та робить щораз виразніщий поступ(!!). Коли мова про сучасне православне, хоча би й найбільше російське духовенство, то й воно піддається деякій польонізації, або може европеїзації. Польонізація православних буде йти систематично, але дуже поволи. Нині вже маємо тисячі православних поляків, за кілька літ будемо мати правосл. поляків священиків. Але годі передбачити, коли будемо мати православного епископа-поляка. Тимчасом місце росіян, що уступають, мусить хтось заняти. Про те вже думають українці та білорусини".

І хіба тут потрібні якінебудь пояснення?! Православіє повинно, православіє мусить бути польське — це основний тон у статтях Ст. Мацкевича, В. Студницького та В. Харкевича. Цікава річ, що всі ці публіцисти й політики, не зачіпають одного скрайного сумніву: що робити з міліонами православних українців і білорусинів, які не є і не хочуть бути поляками?!

„Спараліжування великої української терористичної акції у Східній Галичині".

„СЕНЗАЦІЙНЕ АРЕШТУВАННЯ ЧЛЕНІВ О. У. Н.".

Під повищим наголовком і піднаголовком читаємо в „Ілюстр. Курєрі Подзєннім" з 28. ц. м. буквально таку телефонограму львівського кореспондента того часопису:

„Власти безпеки впали на слід приготувань команди О. У. Н. до широко задуманої терористичної акції, яка мала розпочатися в оцю весну на терені Сх. Галичини (в ориґ. „Малопольщі" — Прим. Ред.) Політична поліція дістала звістку, що польсько-чехословацький кордон кілька днів тому нелеґально перейшов визначний боєвик давнішої УВО, *Петро Сайкевич*, відомий із львівських процесів у справі терористичних замахів м. ін. за бомбовий замах на Східні Торги. Його приїзд поставив політичну поліцію на на ноги.

Небавком стверджено, що Сайкевич замешкав конспіративно в домі греко-католицького священика в Дерневі. Після збереження засобів обережности — арештовано його й переведено ревізію його баґажу. Ревізія дала сензаційні висліди.

Оце на підставі найдених паперів стверджено, що Сайкевича делеґував до Галичини (Малопольщі — Ред.) „Провід" (головна команда орґанізацій українських націоналістів), якого осідок находиться в Чехословаччині, з метою *зорганізувати і сфінансувати низку атентатів при помочі вибухових матеріялів і вогнестрільної зброї, при чому ті атентати мали бути звернені проти державних установ, урядових осіб, які займають визначні становища в державній єрархії і проти кількох осіб зпосеред українського громадянства*, (підкреслення „І. К. П." — прим. Ред) заанґажованих в угодовій акції на плятформі польської державности

Здобуті дальше поліцією матеріяли достарчили їй списку всіх осіб разом з їх адресами, які входили в рахубу „Проводу" ОУН. Функції звязкового поміж Сайкевичем та виконавцями поодиноких доручень виконували *д-р Богдан Гнатевич*, урядовець кооперативи „Сільський Господар", що живе при вул. Домбчанської 9. у Львові та *інж. Кравців у Стрию*. Серед арештованих близько 20-ти осіб находяться відомі призвища: М. ін. арештовано студента теольоґії в Перемишлі *Миколу Сенева*, уч. 7. гімн. кл. *Миколу Мотику, замешкалого у Трускавці*, одного з *найближчих співробітників Сайкевича*, вчителя музики з Дрогобича *Степана Огродніка*, вчительку школи в Бориславі *Анастазію Герникіяну* і численних здогадних „рільників" з Тустанович Унятича і т. д. Усіх арештованих перетранспортовано до Львова й у вівторок віддано до диспозиції судових влад.

Слідство заточує щораз ширші кола і не є виключене, що в найближчім часі прийме сензаційний оборот.

У звязку зі справою приїхав до Львова з Варшави суддя для справ особливої ваги п. *Скуржевський*.

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ СЕРЕД УКРАЇНЦІВ.

„ПОЗНАНЬ, 26. квітня (ІІ.) 24. і 25. ц. м. місцева влада перевела ряд ревізій в осіб із Сх. Галичини (в ориґ. Малопольщі Сх.) і тих, які є переважно на студіях, а то в звязку з матеріялами, якими розпоряджала поліційна влада.

Відомо, що діяльність переворотових орґанізацій, які ділають у Сх. Галичині, у великій мірі перекинуто на інші терени держави, щоби змилити чуйність влади. Місцева поліційна влада вже від довшого часу слідкувала пильно українських діячів, які живуть у Познані, а підозріваючи їх у контакті з централями, що є за кордоном, почали самочинно рівнобіжну акцію, яка зміряє до того, щоби в усіх підозрілих виявити обтяжуючі їх доказові матеріяли, які кордоном, почала самочинно рівнобіжну акцію, континуують на терені м. Познаня.

Вислід ревізії навіть для самої влади був несподіванкою з огляду на дуже обильний матеріял, який компромітує місцевих діячів а разом із ними українські орґанізації, відомі досі лише зі своєї діяльности на терені Львова.

Виявляється, що Познань став тепер осередком української диверсійної акції. Треба підкреслити, що чуйність місц. влади у самім зачатку ділання тих орґанізацій на терені м. Познаня довела до скорого викриття тієї ворожої для держави діяльности, а рівночасно завдяки допільному й енерґійному схопленню тієї справи зліквідовано цю вельми шкідну для держави діяльність українських замаховців. Подробиці слідства держать покищо в тайні. Відомо лише, що арештовано ок. 30 осіб, переважно студентів, серед яких деякі відомі теж львівській слідчій владі з визначної діяльности в українських орґанізаціях. Довідуємося в останній хвилині, що слідчий суддя приноровив до всіх 30 арештованих слідчий арешт".

(Зазначуємо ще раз, що повищу вістку подаємо слово в слово за краківським „Ілюстрованим Курєром Цодзєнним" ч. 116 із 28. квітня 1932.)

Перед наглим судом в Тернополі.

За намагане душогубство та приналежність до ОУН.

У вівторок 26. квітня ц. р. в годині 9 рано виїхав трибунал у повному складі разом з прокуратором, оборонцем д-ром Ладикою і лікарем та знавцем і всіми пятьма обвинуваченими до Скалата, щоби на місці у шпиталі переслухати пошкодованого Василя Затирку. Обвинувачених сковано і під сильною охороною поліції і ключників перевезено автобусом до Скалата. Суд, прокуратор і оборонець поїхали автами, а окремим автом виїхали там поліційні достойники.

До шпитальної салі введено скованих обвинувачених і предсідник суду віцепрез. Цеглецький не хотів зразу дати приказу їх розкувати, а зробив це щойно на виразне домагання оборони. Довгий час шукали по місті за ковалем або шлюсарем і щойно цей розкував їх на час переслухання Вас. Затирки і закував їх знова по його переслуханні.

Переслуханий Вас. Затирка потвердив у цілости свої первісні зізнання, зложені в суді в Грималові перед суддею Білинським, а саме, що дня 31. березня ц. р. у Вікні вечором стріляв до нього двічі обв. Олекса Метельський, мірячи в його голову і він його докладно пізнав. Обв. Олекса Метельський признається теж у присутности пошкодованого до замаху на нього.

Пошкодованого оглянув судовий лікар-знавець д-р Парілле з Тернополя і ствердив у нього тяжке ушкодження тіла. Замаховець стріляв перший раз до нього в лице. Куля відбилася від очної кости, зранила праве око, котре пошкодований стратив і розбила насаду носа. Другу кулю одержав пошкодований вже на землі в ліве вухо, при чому куля перебила наскрізь вухо. Пошкодований ще горячкує, має рожу на лиці і лікар-знавець заявив, що пошкодований правдоподібно буде жити, якщо не зайдуть якісь комплікації.

По повороті суду зі Скалата розпочалася в год. 4. попол. дальша розправа, на якій складав своє оречення лікар знавець, про котре згадано вище. Накінець стверджено з актів дати уродження обвинувачених і карні карти, з яких виходить, що всі обвинувачені досі не були карані. На цьому закінчено доказове поступовання.

Віцепрок. Врубель у своїй промові схарактеризував тло справи, яке назвав чисто політичним, бо обвинувачені належали до терористичної організації ОУН і виконали замах на пошкодованого Затирку руками Олекси Метельського і жадав кари на всіх згідно з декретом про наглі суди.

Після промови прокуратора промовляли оборонці пос. д-р Баран, д-р Брикович і пос. д-р Ладика, домагаючися згідно з арт. 24 § 1 декрету про наглі суди передачі справи до звичайного поступовання.

На цьому розправу пізним вечором відрочено до середи рана.. Мають ще промовляти оборонці д-р Калин і д-р Олійник.

ПРИСУД.

У середу 27. квітня розправа закінчилася. **Трьох обвинувачених: Олексу Метельського, Павла Голояда та Якова Пришляка засудили на кару смерти** (шибеницю). Справу двох інших обвинувачених трибунал передав до звичайного поступовання.

Обв. Ол. Метельського боронив пос. д-р Дм. Ладика, Як. Пришляка д-р Ст. Брикович, Павла Голояда пос. д-р Ст. Баран, Йос. Тильчака д-р Ів. Калин, д-р Ол. Олійник Гавр. Метельського.

Скликання пруського сойму.

Пруський уряд рішив скликати нововибраний сойм на день 24. травня ц. р. На першому засіданні уряд Бравна, згідно з приписами пруської конституції, зголосить свою димісію. До часу, коли буде вибраний новий премієр і перейме аґенди новий кабінет, буде виконувати свої обовязки дотеперішний уряд.

З комуністичних кол повідомляють, що комуністична фракція пруського сойму всякими засобами перешкодить утворенню гітлерівського уряду в Прусах. З тої причини комуністична фракція голосуватиме в соймі проти знесення нового розпрядку в справі вибору президента сойму звичайною більшістю голосів.

Бльок азійських держав.

У звязку з візитою турецького премієра Ісмета-паші в Москві радянські урядові кола Радянсують проект утворення під проводом Радянщини бльоку азійських держав, до якого мають належати Туреччина, Персія й Афґаністан, а при сприятливій політичній констеляції на Далекому Сході також Китай. Радянсько-азійський бльок при участи Китаю мав би яких 500 міліонів населення і творив би противагу з одного боку для імперіялістичної Европи, з другого для Японії. Проєкт радянсько-азійського бльоку, виладжений заступником Літвінова, комісарем Караханом, був віддавна предметом дипльоматичних переговорів Радянщини з урядами згаданих азійських держав, а тепер з нагоди побуту турецького премієра в Москві знову його обмірковують. Сфіналізувати переговори в справі азійського бльоку мають підчас ревізити предсідника ради народніх комісарів Молотова в Анґорі в жовтні ц. р.

Репараційна конференція 16. червня.

Анґлійський уряд звернувся дипльоматичним шляхом до урядів французького, бельґійського, італійського, японського й німецького зі запитом, чи годяться на 16. червня як речинець скликання репараційної конференції в Льозанні. Зачувати, що згадані уряди не спротивляться скликанню конференції в тому речинці.

Довкола роззброєння.

Головна комісія роззброїйної конференції в Женеві винесла на засіданні 25 ц. м. рішення в справі дальшої праці. Президент Гендерсон заявив, що президія рішила скоротити святочну перерву й перервати працю конференції від пятниці 13. до понеділка 16. травня. Дальше заявив, що принятя ухвал у справі якостевого роззброєння конференцією увійшло у вирішну стадію і тому конечна річ, щоби технічні комісії рішили, які роди зброї входять в цьому випадку в рахунок. Щодо хемічної й бактеріольогічної зброї, на випадок потреби може бути покликана мішана комісія, зложена з військових експертів. Президія пропонує тимчасове відложення нарад головної комісії аж до часу предложення відповідних ухвал технічних комісій.

З життя наших установ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА „ДНІСТЕР“.

Дня 26. квітня 1932. відбулися Загальні Збори Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“, а відтак пополудні Кооперативного Банку „Дністер“ у власній салі при вул. Руській ч. 20.

Збори отворив през. Роман Сосновський, який у вступній промові згадав про велику втрату, яку понесло Товариство наслідком смерти двох визначних членів Надзірної Ради бл. п. Михайла Галущинського і д-ра Володимира Охримовича, як також одного з основників Товариства бл. п. Юліяна Романчука, а ствердивши відтак правосильність Зборів, віддав голос дир. Ярославові Колтунюкові, який представив діяльність і розвій Товариства в 1931 р.

Цей рік заповідався не найгірше, бо Товариство мало надію при допомозі своїх служболвців-акві[з]иторів і при помочі аґентів збільшити знова стан обезпечень на 10—15 прц. а при такім самім відсотку шкід як попереднього року (70 прц.) та при зменшенні коштів адміністрації було би в силі не тільки далі дотувати свої фонди, але і виказати ще невелику надвишку. Тимчасом господарська кріза принесла в цілім укладі господарських відносин незвичайні потрясення, а господарське положення селянства, на якім опирається Товариство, зазнало дальшого погіршення і воно було причиною, що не тільки збільшилася *вдвоє скількість шкід*, але також, що ПЗУВ знизив у минувшім році оціночну вартість від 10—20 прц., внаслідок чого і „Дністер“ як приватне Товариство до цієї знижки мусів приміститися. І тому хоч в Товаристві збільшився стан обезпечень у порівнанні з минулим роком на 10 прц., то всеж через урядово зарядження знижку оціночної вартости зменшилася сума премій навіть більше як на 10 прц. Ті незалежні від Товариства обставини були причиною, що Товариство мусіло, на жаль, подібно як майже всі асекураційні Товариства у Польщі, замкнути адміністраційний рік 1931 недобором, який згідно з ухвалою Загальних Зборів був покритий призбираними на ту ціль спеціальними резервами, так, що його властивий резервовий фонд, який у минулім році знова значно збільшився, лишився і дальше ненарушеним.

Також у відділі *обезпечень від крадіжи з вломом* фінансова скрута примушувала багато коопратив членів „Дністра“ будьто резиґнувати з дальшого обезпечення, будьто знижувати обезпечевеві вартости. Однак цей відділ мимо незначної обнижки обезпечень виказує зріст усіх фондів, як також білянсову надвишку у висоті 3.528 зол., яку Загальні Збори приділили у цілости до резервового фонду.

У дальшому ході Загальні Збори приняли предложені рахункові замкнення, уділили Управі Товариства абсолюторію, перевели зміну статуту відповідно до вимог зміненого законодавства, а вкінці доповнили Надзірну Раду і Ревізійну Комісію тими самими членами, яких каденція скінчилася.

Крім того Загальні Збори Т-ва Взаїмних Обезпечень „Дністер“ ухвалили на внесення сен. І. Макуха та пос. Гр. Тершаковця таку резолюцію: „Загальні Збори взивають усю українську суспільність, яка має обезпечену нерухимість у цілости в ПЗУВ, щоби в інтересі удержання свого одинокого Т-ва обезпечень від огню та в інтересі національного престіжу обезпечувала, як на це врештою дозволяє закон, 1/3 частину вартости у „Дністрі“. Збори просять усю українську пресу, щоби цю постанову якнайінтензивніше підтримала“.

Натомісь *Кооперативний Банк „Дністер“* перетрівав переможно господарське потрясення, яке так сильно дало відчутися в другій половині 1931 р. і тим дав наглядний доказ, які сильні є підстави його існування у дотеперішній його діяльности. Обороти Банку збільшилися на майже 4,000.000 зол., а то до суми 42,516.000 зол., членські уділи збільшилися на 54.788 зол., резервовий фонд на 26,632 зол., а загалом власні капітали Банку, на які складаються уділи і резервові фонди збільшилися супроти попереднього року на 131.082 зол. та виносили суму 1,008.000 зол. Так само незвичайно корисне остало відношення чужих капіталів (вкладки, банкові кредити і інші в сумі 3,150.000 зол.) до власних капіталів, бо представляється як 1:3.12.

З річного обороту остав зиск у квоті 47.058 зол., з котрого Загальні Збори призначили до резервового фонду 5.193 зол., на 6 прц. дивіденду від уділів 36.865 зол., до фонду на ріжницю курсів 1.000 зол. і на добродійні цілі решту 4.000 зол.

„Війна не дасться оминути“.

Останні наради московського конґресу професійних союзів мали характер пропаґандовий у звязку зі ситуацією на Далекому Сході. Перший промовляв американець Ґерман, оферуючи участь закордонних спеціялістів в обороні СРСР. Велику промову від т. зв. Профінтерну виголосив Лозовський, що зачислив майже всі держави світу до евентуальних протирадянських інтервенціоністів, перш усього Францію, Японію, Польщу, Чехословаччину, Румунію, Югославію й Бельгію. Інші держави, на його думку хотять тільки виторгувати для себе найкорисніші умовини, приступаючи до цього блоку. Лозовський закинув Японії намір заатакувати Далекий Схід аж до Іркутська, при тому підкреслив французько-японську співпрацю. Промовець закінчив висновком, що війна не дасться оминути, що Еспанія, Німеччина й Індії находяться напередодні революції та що робітники всього світу стануть по стороні Радянщини.

Японська акція в Манджурії.

ХАРБІН, 27. IV. ПАТ. З огляду на те, що у східній і північній Манджурії шириться повстання проти нового манджурського уряду, японські війська розпочали операції, закроєні на великі розміри. Японці скупчують в Манджурії цілий ряд бриґад, що мають перевести військову акцію в поодиноких околицях краю.

Божий Гріб в Успенській церкві.

Цінний набуток церкви. — Праця трьох артистів.

Львівська церква Успення Пресвятої Богородиці, така богата в ріжні памятки старовини, збогатилася цими днями ще одним мистецьким твором: заходами пароха тої церкви о. **крил. Д. Лопатинського**, дістала вона великих розмірів **Божий Гріб (Страстний Іконостас)**, який приміщено в Трьохсвятительській каплиці церкви. Саме вчора, 26 ц. м., відбулося офіціяльне відкриття того Божого Гробу при численній участи визначних українських громадян, представників львівських мистецьких кол та львівської преси без ріжниці національности.

Божий Гріб складається з 7 великих образів, злучених разом у півколо; образи спираються на основі 1.30 м. високій, різьбленій ажур з кедрового дерева; над образами є верх, а в ньому крите світло. З 7 образів — перший і останній кисти пок. **Петра Холодного**, а всі інші кисти арт. **Василя Дядинюка**. Оба образи Холодного відбивають інакшим стилем та зовсім іншим підходом до твору від образів Дядинюка, який виступив отсе вперше прилюдно з великою працею в чисто византійському стилі. Про те, як вивязався він зі своєї задачі, нехай скажуть фахівці, ми зазначимо тільки, що його Божий Гріб відповідає своїй цілі, згідний з нашим обрядом і є безперечно цінним набутком Успенської церкви. Деревляний спід і верх різьбив арт. **Коверко**; темний відтінок дерева робить приємне враження і гармонізує з вестибулем.

Образи в тому Страстному Іконостасі йдуть в такому порядку: 1) Христос в Оливнім городі, 2) Христос перед Пилатом, 3) Христос упадає під тягарем хреста в дорозі на Голгофту, 4) Розпяття, 5) Зложення до гробу, 6) Христос в аді, 7) Ангел вістить воскресення Христа при гробі.

Впродовж трьох передсвяточних днів (четвер—субота) Божий Гріб в Успенській церкві буде доступний для оглядин якнайширшим масам. Не сумніваємося, що широкі круги населення Львова поспішать у тих днях до Успенської церкви, щоб оглянути й налюбуватися новим набутком церкви.

Після смерти бл. п. Юліяна Романчука.

Вислови співчуття від Василя Стефаника.

Від нашого славного письменника **В. Стефаника** наспів до нашої Редакції з приводу смерти пок. Ю. Романчука такий вислів співчуття:

Пане Редакторе! Хоч пізно, то всеж я Вас дуже прошу передати родині президента Юліяна Романчука по його смерти мое найглибше співчуття. Родина ця навіть тепер, поховавши небіщика повинна бути щаслива цим предком. Виж — „Діло“ — напевно передасьте смуток і жаль великий цілої української Нації по смерти найчеснішого і найбільше працьовитого провідника, якого ця частина української землі стратила. Я особисто клоню голову над гробом великого учителя.

Русів, 26. IV. 1932.

Василь Стефаник.

Вислови співчуття від Українського Наукового Інституту в Берліні.

Український Науковий Інститут у Берліні прислав до нашої Редакції теж заяву співчуття з приводу смерти пок. Юліяна Романчука, в якій читаємо:

Від Укр. Науков. Інституту в Берліні складаємо глибокий поклін на могилі великого сина Галицької Землі, пок. през. Юліяна Романчука. Просимо Хв. Редакцію передати родині Покійного вислови нашого найглибшого співчуття.

Листа підписали за кураторію Інституту О. Скоропис Йолтуховський і директор д-р Мірчук.

На руки голови УНДО през. Дм. Левицького зложили вислови співчуття представники Повітового Комітету УНДО в Калуші.

Розправа проти Ґорґонової.

(Третій день розправи).

ЗІЗНАННЯ Д-РА ЧАЛІ.

Сьогоднішня розправа почалася від переслухання **д-ра Чалі**. Йому відомо, що обвинувачена відносилася невідповідно до дітей Заремби, нпр. казала Люсі конвоювати вутіль. Це попросту було знущання. Вживала обидливих слів. Люся, як верталася до дому в Брюховичах, часто довше стояла на дворі, заки прикликав її батько. Наймичка Єзерська оповідала св., що Ґорґонова фліртує з ріжними мущинами. Стах Заремба після трагедії оповідав, що бачив жінку в футрі з високим ковніром. Спочатку думав, що то Люся, тому кликав її по імені. Та ця стать, вища від Люсі, помало відступала взад, вийшла до сходів. Потім розмовляли на тему хто міг бути вбивником. Виринула справа, де дівся ключ від задньої брами. Св. спитав Ґорґонову, котрою брамою вийшла до нього та мав враження, що їй залежить на тім, щоби того не пояснити. Опісля св. спитав, де собака. Ґорґонова догадувалася, що собака скалічений та оглушений. Щойно як св. удруге прийшов, огородник Камінський сказав, що собака є, та скалічений. Свідка здивувало, що здогад Ґорґонової справдився. Засуви в перших дверях „голю“ були відсунені. Це міг зробити лише хтось зі середини. Пасерб сказав свідкові, що Ґорґонова була в селединовій сорочці. Як пішли поглянути на собаку, Ґорґонова сховала руки в рукави футра. Це здавалося свідкові ні-

довзрілим. Як св. уперше прийшов був до віллі, Горгонова вийшла на яких 30 хвилин. (Тут встає Горгонова та спростовує зізнання свідка, що коли Люся конвоювала вугіль, була тепло зодягнена та що післав її батько. Вонаж (Горгонова) вийшла з веранди лише на хвилинку з потреби та тому, що дитина плакала. Про собаку питався д-р Чаля щойно за другим разом. — Д-р Чаля: Навпаки, за першим разом).

ЗІЗНАННЯ СВ. КАМІНСЬКОГО.

Дальше зізнавав св. **Камінський**, теперішній огородник у дворі в Мишковичах. **Оборонець спротивився заприсяженню Камінського, бо він також підозрілий в убивстві Зарембівни.** Прокуратор вніс заприсягти, а щодо підозрінь, то їх можна кидати на кожного. Трибунал постановив заприсягнути свідка, бо не бачить причини до ставлення таких підозрінь.

Св. каже, що в серпні чув суперечку Заремби з Горгоновою, в присутности якої сказав до дітей: „Я вам батько і ненька — поїдете“. Саме передтим Горгонова сказала до Люсі: „Ти осоружна малпо, підеш за мамою на Кульпарків“. Горгонова казала Зарембі, щоби забрав діти, бо не хоче бачити їх. На другий день діти виїхали. По вакаціях приїздили кілька разів на коротко. Іншим разом сказала: „Ти малпо підеш на Кульпарків, та на все“. До тих непорозумінь приходило з причини листів, які приходили до Г. Обв. думала, що свідок дає її листи Зарембі. Св. сказав Горгоновій, що то Люся дає листи. За це робила обв. Люсі авантуру. Під неприсутність Заремби заходив якийсь пан. Наймичка Бекерівна говорила, що то наречений (на салі сміх). Предс.: Чий наречений? св.: Може п. Горгонової.

Дальше свідок оповідає, як йому 29. грудня пропав ключ від брами, що висів на цвяху. Це свідкові не давало спокою. Було то так: свідок ждав на Зарембу, при брамі бачив ключ. Потім пішов до хати. Почув як відчинялися двері. Вийшов і застав при брамі — Горгонову. Вона сказала: „Нема ключика“. Хотів допильнувати, що є на річи з тим ключем, бо виглядало йому загадочно. 30. грудня пробудився, бо під вікном почув крик: „Нещастя!“ Пізнав по голосі Горгонову. В їдальні застав Зарембу, Стаха, наймичку. Заремба післав свідка до жандармерії. Як вернувся, Горгонової ще не було. Як пішов д-р Чаля собака гавкав. Св. узяв собаку на бік. Щойно пізніше при вбитій згадав д-р Ч. про собаку. Горгонова сказала, що собака ранений. І справді мав тяжку рану на голові. Шукали слідів. Ніде не було, лише коло віллі сліди без обцасів. Джаганом св. прорубував раз лід, пізніше джаган пропав.

ЗІЗНАННЯ СВ. КАМІНСЬКОЇ.

Коли війшла на салю жінка Камінського Розалія, прокуратор покликаючися на інцидент із Камінським звернувся до трибуналу, щоби трибунал вплинув на обор. Аксера, аби інакше мотивував, а не голословно підозрівав усіх свідків. У відповідь д-р Аксер сказав, що не противитиметься заприсяганню Камінської, бо на його думку — Зарембівну не вбила жінка, лише мущина.

Св. **Камінська** каже, що її не обходяло, як Заремба жив із Горгоновою, хоч його жінка ще живе. Тепер такий світ настав. Зрештою вона наймичка. Коли вбито Зарембівну, Горгонова вдарила в шибу та збила її. Опісля бачили кров на шибі. Стась говорив свідкові, що ця стать то була Г. Св. відповіла, що на таке треба присягати, що напевно пізнав її. Горгонова мала кров на руках. У спальні говорила, що покалічилася склянкою, потім карафкою, опісля, що шибою.

КОНФРОНТАЦІЯ.

Предсідник зарядив конфронтацію Стаха з Камінським. При ньому Стах признає можливим, що говорив йому, що ця стать то була Горгонова. При конфронтації з Камінською каже, що не пригадує собі, чи також говорив Камінській. Камінська присягається, що говорив і при цьому ревно плакав.

ДЕТЕКТИВ У РОЛІ ЗВОДНИКА.

Св. **Галемба** каже, що в Тарновських Горах дістав лист і 100 зол., щоби приїхав до Львова. На двірці у Львові запросили його якісь дві пані до авта та поїхали до якогось дому. Там була горівка та перекуски. Одна з пань, то була Горгонова (Г.: Придивіться мені добре, чи то я). Вона запропонувала св., щоби звів одну дівчину. Ця друга пані говорила до Г. „Рісю“. Потім були в театрі та каварні, мабуть „Варшаві“. Св. не хотів згодитися на предложення, бо він жонатий. Тому вони мали його листовно спитатися, чи годиться. На доказ, що все задержить у тайні, дав Г. лист, який дістав у Тарнівських Горах.

Св. працював як детектив і ці пані дізналися про нього з часописів. Обі вони подали свідкові цю неморальну пропозицію, щоби мати докази проти тієї дівчинки. В журналі „Тайни Детектив“ побачив св. фотографію Г—ої і пізнав, що це та сама, з якою розмовляв. Г. приняла свідка в якімсь домі біля театру.

Оборонець пригадує, що св. був двічі в заведенні для божевільних і просить, щоби Галембу приарештувати, бо завтра має почтою дістати важні інформації в його справі.

Предс.: Звільнити свідка.

У четвер відбудеться в Бруховичах льокальна візія.

Господарка в „Нар. Домі“ перед судом.

На нинішній розправі (27. IV) перед переслуханням ком. Бачинського в характері свідка, по довших пертрактаціях, ведених між заступниками обох сторін при співучасти членів трибуналу, полагоджено справу в той спосіб, що відповідальний редактор „Діла“ п. Олександер Костик заявив, що „не було ані не є його інтенцією підтримувати заміти, піднесені в інкримінованих статтях „Діла“ з 7/7 1931 і з 7/8 1931, які полягали на неточних інформаціях, наслідком чого спричинено приватному обвинувачеві прикрість всупереч інтенції обвинуваченого“.

ОСТАННІ ВІСТИ

Б. ПОЛЬСЬКОГО ПОСЛА РОЗСТРІЛЯЛИ В МОСКВІ.

З Москви прийшли вістки, що на основі присуду колегії ДПУ розстріляли Сильв. Воєвудзького. Воєвудзький виїхав із Польщі в 1924 р., де був сойм. послом із Визволеня, а опісля з Незалежної Хл. Партії.

БАРТЕЛЬ — ПРОФЕСОРОМ У ВАРШАВІ?

Є чутки, що вищі держ. чинники, які хочуть бути в постійних взаєминах із проф. Бартелем, стараються, щоби його перенесли до Варшави на також становище.

ДИПЛЬОМАТИЧНА НЕДУГА ТАРДІЄ.

ПАРИЖ, 27. IV. Тардіє підчас виб. кампанії захорів на запалення горла. Лікарі поручили йому відпочивати.

ЛЬОНДОН. 27. IV. ПАТ. У тутешніх політ. колах кажуть, що недуга Тардіє це дипльоматичний викрут, щоби вдаремнити женевське порозуміння, до якого старався довести Мекдональд. Мекдональд старався приєднати Тардіє до реп.-роззбройного компромісу, який Мекдональд обговорював із Стімсоном і Брінінгом. З огляду на неприсутність Тардіє компроміс уважають розбитим і Мекдональ уже в пятницю кидає Женеву.

ВИКРИЛИ КОМУНІСТИЧНИЙ МАГАЗИН.

У Львові при вул. Городецькій 34. в хаті Етки Львов викрила поліція ок. 300 кґ. комуністичної бібули, три цикльостилі, фарбу. Арештували. Етку Львов і студ. політехніки Льва Марґулієса, якого застали при друкуванні. В хаті Марґулієса забрали ґумові кастети з металевими шрубами, кільканацять боксерів, слоїки з червоним плином. Плин цей розслідять хемічно.

НОВИНКИ

— **Приймаю як давніше в моїм заведенні при вул. Сикстуській ч. 17 від 9—1 і 3—6. — Насс.**

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, вул. Хорущина 5.** (біля кіна „Аполльо“) **поручає по найнижчих цінах, ковдри, матераци і постіль. Перероблює ковдри по 6 зол., матераци по 8 зол.** 786 89—100

— **Український Театр** під орудою Теодори Руденко подає отсим до відома, що в початках травня святкуватиме урочисто ювилей 10-річча істнування. Всіх бувших членів театру просимо ласкаво подати свої адреси та негайно наділати світлини для одноднівки-брошури на адресу: **Warszawa 4. Ulica Brzeska 17. m. 81. Halina Własenko dla Obidzińskiego**. Про місце та день ювілею оголосимо окремо, а також будуть розіслані офіційні запрошення. Одноднівки та памяткові значки бувшим членам театру будуть розіслані. Одночасно з ювілеєм театру, буде святкуватися ювілей 50-літньої праці на театральній ниві найстаршої артистки української сцени Агафії Любської. З правдивою пошаною Н. Обидзинський, адміністратор театру. 1760 3—3

— **1. травня — Великдень!** Всі купуємо цього — так як кожного попереднього року — знамениті вуженини і мясиво всіх родів — першорядної якости — у нормальних цінах — тільки у ф-мі **Теодор Ппика, Львів, ул. Руська 16., тел. 59-74.** 1670 9—10

— **Чи Ви бачили вже** нові весняні моделі на виставі в одинокому українському магазині взуття „КОМЕТА“, Львів, Ринок 21? А до того ще і нечувано низькі ціни? 22—і

— **Стан здоровля Ексцеленції Митрополита Шептицького, як довідуємося, з кожним днем значно поправляється. Тому теж дуже правдоподібне, що в Празник Воскресення Христового на 1. травня Ексц. Митрополит зявиться на бальконі та уділить зібраному народові благословення.**

— **Злучені хори церков:** Преображенської і Волоської відспівають під проводом пп. Согора і Прокоповича в Велику Пятницю, дня 29. ц. м. від год. 6—7 вечором слідуючі псальми: 1. Благообразний Йосиф. 2. Душе моя востани, что спиши. 3. Приклони Господи, ухо Твое. 4. Вечери Твоея тайния. 5. Разбойника благоразумнаго. 6. На ріках Вавилонських. Спів буде трансмітований львівським радіом.

— **Для голодуючих гуцулів** зложив артист різьбар **Сергій Литвиненко** замість святочних побажань 15 зол. до рук головного редактора „Діла“. Гроші можна відібрати кожного дня передполуднем.

— **Шевченківське свято.** Дня 23. квітня ц. р. відбулося у приватній ґімназії СС. Василіянок у Львові свято в память Т. Шевченка. Концерт вдався назагал добре. Поодинокі хорові точки випали слабше, бо хор мало зіспіваний і брак співацьких сил, головно сопранів. На увагу заслугує вступне слово Ірини Вачків, що як слід вивязалася із досить тяжкого завдання. Гарним було фортепянове сольо Марти Садовської, що відіграла „Ноктурно ес-дур“ Шопена, дещо може не підібране під програму. Чи не найкращою точкою була мельодеклямація уч. Лідії Куницької. При кінці концерту директор д-р В. Щурат зясував коротко значіння Шевченка, а при тім присвятив згадку бл. п. Ю. Романчукові, що саме день перед тим концертом умер. Концерт скінчився відспіванням національного гимну. — **Очевидець.**

— **Еспанські монахи в Польщі.** До Ярослава прибула група монахів, видалених з Еспанії, щоби тут поселитися. Повідомляють теж із Катовиць, що там прибув емісар Єзуїтів і переговорює в справі закупна або винайму величезного замку в Семяновіцах на 99 років. Якщо прийде до умови, до Польщі має приїхати 1000 монахів з Еспанії.

— **Любовна драма.** Іван Сокалюк, 24-літний парубок у Шершенівцях, пов. Борщів, хотів 25. січня ц. р. убити Анну Соломонюк за те, що не хотіла вийти за нього замуж. Завдавши їй ножем кілька ран і думаючи, що вона не жиє, рішив відобрати собі життя й проколов собі ножем груди біля серця. У вязничному шпиталі в Чорткові його вилічили й перед кількома днями чортківський суд засудив його на рік тяжкої вязниці.

— **Життева траґедія.** До заведення для божевільних у Творках під Варшавою прийшла 25. ц. м. Яніна Берчатківна, щоби відвідати свого нареченого Антона Барановського, учителя із Хелмна, що находився там на лічені. Побачивши його, стрілила йому в голову й опісля вистрілом у серце відобрала собі життя. Зробила це під враженням відомости, що нема надії, щоби Барановський подужав.

— **Не підпалюйте нафтою.** Як повідомляють із Бидгоща, в Косліні сталася траґічна подія. 80-літна Анна Девіцька, субльокаторка Йосифа Містера, хотіла запалити в печі й обляла дрова нафтою. Зробила це так неостроржно, що занялася на ній одіж і заки довідалися про це сусіди, старуха згоріла. Пожежа перекинулася на цілий дім, який згорів до тла.

— **За шпигунство.** Наглий суд в Ліді засудив двох польських горожан, Йосифа Трубача і Михайла Чеховича на кару смерти за шпигунство в користь одної із сусідних держав. Оборонці вислали прохання до президента Мосціцького, щоби їх помилував, однак без успіху. Президент не скористав з права ласки.

— **Летунська катастрофа** скоїлася на летунському майдані в Ліді при підлеті військового літака. Підіймаючись із землі, апарат у висоті одного метра ударив на прохожого робітника й убив його на місци. Пролетівши опісля яких 200 метрів, апарат перевернувся й розбився на кусники. Пільот і механік потовклися тяжко.

— **Димісія Марлени Дітріх?** Повідомляють із Льос Анджелес, що Марлена Дітріх і Йос. Штернберг дістали димісію із фільм. підприємства „Парамавнт“. Причиною того мав бути перебіг нової фільми Штернберга з Марленою Дітріх.

— **За віднайдення Ліндберґової дитини.** Три американські великі щоденники „Шікаго Трібюн“, „Ню-Йорк Нюс“ і „Детройт Мірор“ визначили нову премію в сумі 50.000 дол. за віднайдення Ліндберґової дитини. Аль Капоне, якого обвинувачують, що причинився до вхоплення дитини, запропонував знову Ліндберґові, що дитину віддадуть, якщо він постарається, щоби його випустили з вязниці. Зачувати, що

Ліндберг хоче скористати з тієї пропозиції. Тимчасом на приказ з Білого Дому Аль Капоне не має ніякого контакту зі світом.

— **Цикльон знищив три міста.** Понад провінціями Злучених Держав, Кентекі, Тенесе й Алябама перейшов цикльон, що змів з лиця землі три містечка. Число вбитих і ранених покищо незнане, в кожному разі дуже велике. Засіви в стейті Алябама зовсім знищені.

— **Торнадо в Америці.** Над містами Нашвіль і Вальдоста в стейті Ґеоргія перетягнув страшний торнадо, що спричинив смерть 8 осіб. Багато людей потерпіло рани. Торнадо наробив великої шкоди в цілій околиці, знищивши будинки й засіви.

— **Солодкий базар „Рідної Школи“** улаштовує Жіночий Кружок ім. Ганни Барвінок у Велику Пятницю і Суботу в домівці при вул. Мохнацького 12. Продаватимем по цінах власної продукції святочне печиво: бабки, булки, торти, тіста, маківники, тощо, усе з перших фірм таких, як пані: Білецька, Говиковичева, Корепцева, Морозова, Бойковська, Полянська, Дейнека, Тисовська, Дрималикова і другі (сказалиб ще і Малицька, але може не всі повірять). Хто хоче в часі свят щось смачного зїсти, а притім відпомогти „Рідну Школу“, хай приходить до нас на закупно. Торгуємо цілий день від 9-ої рано до 6-ої вечором. **Старшина Кружка.**

— **Австрійський консулят у Львові** подає до відома, що з днем 1. травня ц. р. бюра консуляту находяться при вул. Осолінських 4. I. пов.

— **До вчорашнього фейлетону „Діла“.** До підзаголовку вчорашнього фейлетону Редакція дала примітку про те, що зберігає правопис автора. Тимчасом у коректі пороблено мимохіть деякі зміни, наслідком чого не вийшов ні правопис „Діла“ ні автора.

—o—

Дописи.

ЛЬВІВ. *(Шевченкове свято на Знесінні.)* В неділю 17. квітня н. р. вшанувало громадянство знесінського передмістя Львова Шевченкові роковини концертом, устроєним заходом виділу і гуртка молоді місцевої чит. „Просвіта“. Програма свята була богата і дбайливо підготовлена, а виведення виключно місцевими силами, вдоволило зовсім публику, що заповнила простору салю „Просвіта“ по береги. Точно в 7-ій год. розпочав хор свято відспіванням Стеценкового „Заповіту“. Слідувала глибоко продумана, змістовна промова п-ні С. Москви. Вповні вивязалися зі свого завдання хори мішаний і жіночий, виконуючи чергово Леонтовича „Козака несуть“ і „Ой не злова“, Стеценка „Вітер в гаї нагинає“, Лисенка (в переробці Ф. Колесси) „На городі коло броду“ і на жіночий хор Чайківського „Леґенду“. Запримітити слід, що мало підходила під повагу свята пісня Леонтовича „Ой не злова“. Хори, що виступали в народніх строях, робили на глядача дуже миле враження. Диригентом хорів був п. Я. Яримович, який умілою рукою зумів видобути зі свіжого хорового матеріялу богато віспівання і гармонійної рівноваги. Слід при тому зазначити, що багато труду при вивченні хору вложив п. П. Міляніівський, який, не зважаючи на підірване здоровля, підготовляв оце свято, хоч остаточно знможений важкою недугою не міг, на жаль, взяти особистої участи в самому концерті. Скромно, але й гарно представлялася орхестра, що під проводом п. В. Філя зовсім поправно відограла „Думку“ і декілька народніх та стрілецьких пісень. Хорові і музичні точки були переплітані деклямаціями: діточою „Шевченкові роковини“, жіночою О. Пчілки: „Кобзареві“ та мужеською „Посланіє“. Вершком програми була її остання точка, а саме „Причинна“ Шевченка, з балетами, підготовленими панями Пасічанською і Москвою. Відспіванням національного гимну закінчено свято. Миле враження цілости збільшала дуже гарно прибрана естрада і прегарно розмальована арт. маляром п. Островським саля. Не менше признання належиться виділові читальні, що поспішився з заведенням електричного освітлення, через що зискало дуже само приміщення, що робить тепер справді европейське враження. Все це разом дуже підбадьорило приявних і всім дало правдиве вдоволення. А вже наймиліше вражала кожного ота виразна гармонійна співпраця старшого громадянства „Просвіти“ з гуртком молоді, яка на будуче напевно принесе користь одній і другій частині знесінського громадянства. — *Учасник.*

КОЛОМИЯ. *(Вечір українського мистецького слова.)* В суботу 9. н. м. відбувся в Коломиї в салі Народнього Дому заходом Т-ва „Сокіл“ вечір українського мистецького слова, улаштований п. Юл. Гених-Березовським, абсольвентом драматичного курсу у Кракові. Декляматор, знаний уже з привагідних удачних виступів на Шевченківських концертах, на цей раз виповнив вечір добірною програмою, попередивши її коротким, передуманим рефератом на теми потреби культури живого слова н. з. „Чиби ти знав, як мною важить слово“. Прелегент ствердив загально відомий факт, що в нас навіть фахові промовці: педагоги, адвокати, проповідники, мало звертають увагу на фонетичну, граматичну і змістову форму живого слова, не кажучи вже про стиль і через те не вміють слухачів переконати, ні тим менше захопити. А тимчасом сила слова, використаного по мистецьки, величезна. На це навів чимало прикладів: Шевченко на сторожі цілого народу поставив — слово! Висновок: мусимо обовязково присвятити більше уваги живому слову, культивувати його, бо слово свідчить про людину і є наймогутнішим знаряддям усякої пропаганди. Опісля ілюстрував свій відчит деклямацією і рецитацією дібраних поетичних творів Франка (з „Зівялого листя“), Федьковича („Довбуш“), Лепкого, Самійленка („Герострат I.“), Тичини (з „Сонячних кларнетів“), Бобинського та двох гуморесок: Манзеля („На суді“) й О. Вишні (з „Усмішок“). Своїми рецитаціями виявив декляматор великий хист і глибоке зрозуміння словесного мистецтва. Виразиста дикція й удачна модуляція голосу від pp. до ff., від ніжности, з якою сиплються пожовклі листочки в осени, до грімкої бадьорости, з якою рвуться вперед непогамовані коні — фантастичні кентаври, від мягкого ліризму до дошкульної сатири, захоплювала численно зібрану молодь (старших було менше, а шкода...). І справді інтерпретація вибраних творів була переконуюча. Коломия мала нагоду перший раз цілий вечір насолоджуватися музикою поетичного слова, якої не попсувала й деяка недиспозиція горла (легка хрипка). Якщо декляматор зуміє перебороти й ті дрібні недомагання фонетичні, що є питомі його рідній підгірській говірці й виявляються несвідомо проти його волі, то наша суспільність матиме в його особі бездоганного і справді інтелігентного інтерпретатора поетичного слова, що не тільки деклямує, але й глибоко переживає відтворюваний твір. Годилось би влаштувати такі вечорі і в інших місцевостях.

Дм. Николишин.

—o—

СПОРТ.

Біг навпростець за мистецтво українського студента.

В пятницю 29. н. м. відбудеться біг навпростець за мистецтво українського студента. На ці змагання студ. т-во „Ватра“ уфундувало мандрівну нагороду, якої боронитиме втрете п. Полотнюк Евген, студент політехніки. Старт: в год. 10.30 на площі Сокола-Батька. Змагання уладжує У. С. С. К.

КОПАНИЙ МЯЧ В АВСТРІЇ.

(Значіння австрійського копаного мяча на міжнародній арені. — Система мистецьких розгривок. — Час змагань і 5 тижнів заборони гри. — Аматорські мистецтва Австрії).

В останніх часах найкраще в Европі розвинувся копаний мяч в малій Австрії, а саме у Відні, де дійшов до найвищої світової кляси. Мірилом високої кляси віденського копаного мяча слід уважати міжнародні змагання з найліпшими европейськими копунами, закінчені неабиякими успіхами, як також не менш удатні виступи поодиноких віденських дружин на міжнародній арені. Найкраще вказує на рівень віденської кляси десять останніх міжнародніх змагань, в яких австрійці не програли ні одної стрічі, а також те, що обі австрійські дружини (Вієнна і ВАЦ) дійшли в мин. році до фіналу у змаганнях за середньо-европейську чашу, яка отсе вдруге лишилася у Відні (в 1930 р. здобув її Рапід).

Найвищу австрійську клясу творить I. професійна ліга, яка складається з 12 дружин, з яких що-року одна спадає до нижчої кляси, а одна входить. Дальші дружини Відня діляться на дві рівнорядні ліги, східну і західну, в яких вкупі змагаються дружини чисто професійні з псевдо-аматорськими. Східна ліга складається з 13 дружин (11 професійних і 2 „аматорські“), а західня має 12 дружин (3 професійних і 9 „аматорських“). Мистці цих ліг змагаються між собою за вхід до I. ліги. В цьому році хотять перевести реорганізацію і створити II лігу з 14 клюбів, беручи до неї по 7 перших з обох груп (східної і західної). Нижчі віденські клюби діляться ще на 4 кляси. Кожна кляса має по 48 клюбів, які (поділені на 4 групи) розігрують між собою мистецтва. Крім того майже всі поважніші підприємства мають свої фірмові дружини, які щорічно розігрують між собою т. зв. „Фірменмайстершафт“. Дальше кожна школа, фабрика, більше бюро, кожний ремісничий цех і найріжноманітніші товариства й установи, а навіть поодинокі театри мають свої дружини. Що більше: навіть одно з похоронних заведень має свою дружину копаного мяча „Leichenbegräbnissportklub“).

Мистецтва всіх ліг, кляс і груп тревають у Відні від кінця серпня до половини червня найближчого року. Перша половина мистецтв кінчиться у груднї, коли-то кожна ліга і кляса має свого так зв. осіннього мистця. Між кінцем одних мистецьких розгривок і початком других (липень—серпень) є 5 тижнів заборони грати копаний мяч („Шпільфербот“), коли-то не вільно у Відні виступати до змагань копаного мяча навіть дружинам найнижчих кляс. Є це неначе примусовий відпочинок для місцевих глядачів і слабших дружин, бо майже всі дружини I. ліги і частина другої виїжджають у той час на гостинні виступи за границю. Ця заборона змагань є навмисне зроблена, щоби публика, яка цілий рік насичується щонедільними змаганнями, по пятьох тижнях „посту“ зголодніла і знова масово облягала грища найближчих мистецтв.

Позавіденські дружини, всі аматори, розігрують окружні розгривки. Мистці поодиноких округ змагаються між собою за аматорське мистецтво Австрії („Provinzmeisterschaft“). Найсильніша з цих дружин є Ґ. А. Ц. (Ґрац), яка від кількох літ постійно добуває це мистецтво. З віденських дружин ні одна не бере участи в цих аматорських мистецтвах Австрії. Т. Д.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 27. IV. 1932 за масло експортове та десерове пріма 3·00 зол., за літру молока 23—24 сот., літру сметани 1·20 зол., копу яєць 3·00

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Львівський Український Театр „Цвіркун“ (саля Ремісничої Палати, Стрілецька площа ч. 7):

Понеділок, 2. V., год. 4. попол. **„Все на горячо“**, ревія в 14 точках.

Год. 8. веч. **„Гайда на літнисько!“** — Премієра. Музична комедія в 2 частях.

Четвер, 5. V., год. 8. веч. **„Гайда на літнисько!“** музична комедія в 2 частях (вдруге).

Великий Театр.

Четвер, 28. IV. год. 8. веч. „Фавст“.

Пятниця, 29. IV. год. 7.30 веч. „Чорне гето“ (закупл.).

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 28. IV. год. 8. веч. „Мезаліянс“ (ціни популярні).

Пятниця, 29. IV. Вистава не відбудеться.

Театр Новин.

Четвер, 28. IV. год. 8. веч. „Леді Шік“.

Пятниця, 29. IV. год. 8. веч. „Леді Шік“.

Субота, 30. IV. год. 8. веч. „Леді Шік“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Їх екселенція кохання“.

КАСІНО: „Ненітa, квітка Гавани“.

КОПЕРНИК: „Ґльорія“ (Бриґ. Гельм.)

ЛЕВ: „Усе для дівчинки“ (Гарі Піль)

МАРУСЕНЬКА: „Ґльорія“ (Бриґіда Гельм.)

МІРАЖ: „Два хлопчаки“.

ОАЗА: „Кохання в пустині“, „Лярель Гарді“.

ПАН: „Король прошаків“.

ПАЛЯС: „Шанґгай-експрес“ (Марлена Дітріх).

ПАСАЖ: нечинний.

ПРОМІНЬ: „Роскоші небезпек“ (Гар. Льойд).

СОНЦЕ: „Примхи чесної жінки“, „Ця мала з варієте“.

СТИЛЕВЕ: „Геть із коханням“ (Ліліяна Гарвей).

УТІХА: „Тройка“ (Ольга Чехова), „Пімста“ (Дж. О'Браєн).

ХИМЕРА: „Ліксіана“ (Беб Даніельс).

Програма радіо.

Пятниця, 29. квітня 1932.

Кенігсберг (217,1) 20.25 „Нот“ радіоопера, 21.30 „Люди. Улянд“ (з наг. 145-ліття) баляди та поезії. **Бреслява** (325) 20.15 „Айне кляйне Мельоді“ вес. вид., **Льондон** (356,3) 20.15 „Спільний спів“ старі й нові пісоньки (нац.хор). **Штутґарт** (360,6) 22.40 „Ніґру Спірічюел“ мурінські пісні. **Гельсінгфорс** (368,1) 17.25 Немінен, спів, 19.00 Хор. **Букарешт** (394,2) 19.00 Богослуження. **Рим** (441,2) 20.45 „Корневільські дзвони“ оп. Пляикета. **Відень** (517,2) 19.20 Вес. пісоньки, 21.30 „Голоси народів у драмі“. **Рига** (525,4) 19.05 Концерт. **Мінхен** (532,9) 19.30 „Вовк в овечій шкірі“ сел. комедія „Реґен авф дер Альм“ вес. вид., **Будапешт** (550,5) 17.30 Спів. віольончеля, **Ленінград** (1000) 14.00 Конц. для дітей, 18.00, 18.30 Концерт. **Москва** (1481) 10.00, 14.30, 17.30, 18.30 Концерт, 12.00 література. **Давентрі** (1554,4) 20.00 „Ню Сонгс фор Олд“ вес. прогр., 21.35 Камер. музика, **Париж** (1724,1) 20.30 „Ль Арлезієн“ А. Доде та Бізета.

Субота, 30. квітня 1932.

Кенігсберг (217,1) 19.05 Італ. музика, **Мор. Острава** (263,8) 15.30 Пісні, Заплеталева, 22.25 Пісні, радіофільма, **Братислава** (278,8) 19.55 Словацькі пісні, **Мілано** (331,4) 21.00 Симф. концерт, **Брно** (341,7) 15.30 Чеські пісні, 18.25 Арії, пісні, 19.20 „Марселя“ радіодрама, **Штрасбурґ** (345,2) 20.30 „Паґаніні“ оп. **Леґара**, **Штутґарт** (360,6) 19.45 „Полк. Льоренс“ вид. **Гельсінгфорс** (368,1) 17.30 Спів, Суовіо, **Стокгольм** (435,4) 19.00 Пісні, Торстен Вінге, 19.30 хор. **Рим** (441,2) 20.45 Опера. **Прага** (486,6) 15.30 Чеські пісні, 19.20 Пластунські пісні. **Відень** (517,2) 20.00 Концерт, Кіюрина й ін., **Будапешт** (550,5) 17.00 Хор, 18.10 Мадяр. пісні, 20.50 Виступ Вараді й Кіша, **Любляна** (574,7) 20.00 Хор, **Ленінград** (100) 14.00 Концерт для дітей, 18.00, 19.00, 22.00 Концерт, **Москва** (1481) 10.00, 15.00, 18.30 Концерт, 14.30 Тр. для дітей, **Давентрі** (1554,4) 20.00 „Від Тибету до Тімбукту“ радіокабарет, **Париж** (1724,1) 20.45 Гумовист Мовіс.

—o—

ТОВАРИСТВО ВЗАІМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР".

Білянс на день 31. грудня 1931. року.

Чинний стан.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Каса	15.490	18	8.522	49
II.	Кредитові інституції	209.604	75	35.153	89
III.	Вартісні папери з біжучими купонами	94.662	20	27 764	74
IV.	Недвижимости	336.459	—		
V.	Агенти	274.895	90	16.777	32
VI.	Товариства обезпечень	434 597	78	17.521	72
VII.	Инші довжники	59 890	—		
VIII.	Инші актива	30.000	—		
IX.	Кавційні льокати	310.785	06		
X.	Льокати пенсійного фонду	47.552	60		
XI.	Білянсовий недобір	130.376	24		
		1,944.3?3	71	105.740	16

Довжний стан.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Власні фонди Товариства	838.914	58	38.179	40
II.	Фонд основний			80.000	
III.	Фонд обезпеченевий	356.759	37	14.356	21
IV.	Технічні резерви	61.041	78	4.893	32
V.	Фонд на амортизацію вартости недвижим.	21 600	44		
VI.	Агенти	21.649	56	11.839	19
VII.	Товариства обезпечень	5.553	10	2.486	04
VIII.	Невплачені податки й оплати	7.286	15	467	83
IX.	Инші пасива (ріжні фонди)	112.558	72		
X.	Кавції	310 785	06		
XI.	Фонд пенсійний	208.144	95		
XII.	Білянсова надвижка			3.527	97
		1.944.313	71	105.740	16

Рахунок зисків і страт за 1931. рік.

Зиски

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Чистий дохід з майна Товариства	64.494	66	5.660	90
II.	Инші зиски, необняті подрібними рахунк:				
	1) відзискані претенсії з давніше відпис.	15.633	75	225	57
	2) з резерви на сумнівні належитости	37.738	44		
III.	Білянсовий недобір	130.376	24		
		248.243	09	5 886	47

Страти.

		Обезпечення від огню зол	с	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Білянсовий недобір у звітовому році на рахункові обезпечень	244.826	51	2.012	10
II.	Страта на курсі чужих валют	51	58		
III.	Инші відписи й страти, необняті подрібними рахунками:				
	1) відписано з вартости недвижимостей	3.365	—		
	2) ріжниця курсу на варт. паперах			346	40
IV.	Білянсова надвижка			3.527	97
		248.243	09	5 886	47

Львів, дня 26. квітня 1932. р.

ДИРЕКЦІЯ:
Володимир Децикевич *Інж. Юліян Мудрак*
Ярослав Колтунюк

РЕВІЗІЙНА КОМІСІЯ:
Олекса Гошовський *Д-р Юлій Савчак*
Микола Мельник
Бухгальтер: І. Мороз.

Розділ білянсової надвижки відділу обезпечень від крадіжи з вломом зол. 3.527.97
До резерв. фонду відділу від крадіжи з вломом ціла надвижка по думці § 15. статута.
Покриття білянсового недобору відділу обезпечень від огню . . Зол. 130.376.24
зі спеціяльної резерви . Зол. 65.540.—
з фонду на звороти (§ 14.ст.) Зол. 64.836.24

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця, 29. квітня 1932.

11.45 Перегляд преси, 11.58 Астр. час, 12.10, 14.55, 16.10, 19.35 Грамофон, 13.20, 22.45 Метеор. комунікат, 15.05 Госп. комунікат, біржа, 15.15 З життя польських спів. т-в, 15.25, 15.50 Для матуристів (історія), 15.45 Комунікат для плавби та рибалок, 16.20 Листи та програми, 16.40 Грамофон і „Сільва рерум", 16.55 Англ. лекція, 17.10 „Жигм. Красінський" (120-і уродини), 17.40 „Легенда про Зельмана в світлі правди" відч., 17.55 **Трансм. з Волоської Церкви у Львові Страстні пісні (хор)**, 18.45 Всячина, 19.05 Скрипка, 19.30 Спорт, 19.45, 22.40 Прес. рад. денник, 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, 22.50 Танкова музика.

Субота, 30. квітня 1932.

11.45 Перегляд преси, 11.58 Астр. час, 12.10 Шк. поранок, 12.45, 14.55, 15.15, 15.50, 19.25, 19.40 Грамофон, 13.20, 22.45 Метеор. ком., 15.05 Госп. ком., біржа, 15.25 Авд. для хорих, 15.45 Ком. для плавби та рибалок, 16.10 Для матуристів („Сучасна Польща та її населення"), 16.30 Авд. для старших дітей („З минулого Львова"), 16.45 Легка музика, 17.10 „Жигмонт III. Ваза" (300-ліття смерти), 17.35 „Інструменти та людський голос у музиці", 18.05 Авд. для дітей („Битва з людоїдами"), 18.30 Пісні, 18.50 Всячина, 19.15 Почт. хліборобська скринька, 19.30 „Виправа літаком 1932" відч., 19.45, 22.40 Прес. рад. денник, 20.00 На овиді, 20.15 Легка музика, 21.55 „Бляшані жовніряки" фейл., 22.10 Шопенові твори, 22.50 „Кріза та чемність", 23.05 Ретрансмісії закорд. станцій.

Ширіть наш часопис!

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Укр. Наддніпрянський Театр дир. П. Карабіневича.

Устрики 1. V. „Вій".
„ 8. V. „Барон Циганів".
Лютовиська 3. V. „Маруся Богуславка".
„ 4. V. „Запор. за Дунаєм".
„ 5. V. „Ніч полюбна" і концерт.
Лютовиська 6. V. „Хата за селом".
„ 7. V. „Вихрест".
„ 8. V. „Барон Циганів".

Театр в складі 20 осіб при власній концертовій оркестрі завітає в скорім часі до міст Галичини. Театр складає сердечну подяку Вп. Меценасу Заньківу і цілому громадянству м. Балигорода за родинне приняття підчас гостини Театру.

Замість Святочних побажань з нагоди Воскресення Христового зложили на „Рідну Школу": о. Мітрат Олекса Базюк 20 зол., д-р Володимир Бабій, лікар-дентист 5 зол., Наталка і Степан Поповичі — Варшава 10 зол., посол Ол. Яворський — Підгайці 5 зол., Омелян Тарнавський — Улашковичі 3 зол., Управа Кооп. „Пласт" Львів 15 зол. замість висилки побажань Дирекціям Центросоюзу, Народньої Торговлі, Пов. Союзів Кооп. та їх службовикам. ВП. Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа.

Звичайні Загальні Збори „Союзу Діячів Укр. Театр. Мистецтва відбудуться дня 29. квітня ц. р. (Велика Пятниця) в салі: Кооператива „Укр. Театр" у Львові, вул. Шашкевича ч. 5. (Муз. Інст. М. Лисенка). Початок Зборів в год. 3-ій попол. У випадку неприсутности вимаганої статутом скількости членів, відбудуться Збори того самого дня в год. 4. попол. без огляду на скількість членів. Право голосування і вибору управи будуть мати лише ті члени, які невинні за членські вкладки до місяця квітня включно. — Львів, дня 13. IV. 1932 р. — За Управу Союзу Д. У. Т. М.: **А. Шеремета, голова, П. Гладкий**, секретар.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ДАРОМ — коронки кльоцкові 9 сотиків; Таблєтки від 28 сотиків, Брокати від зол. 6.80; Робітня кап. фіранок, **Фрайліх**, Львів, Сикстуська 21. Централя Відень. 1600 10—?

БІЖУТЕРІЮ — продає найдешевше — Домбровський-Розважевський — Академічна 2. 1646 5-8

■ **ФІРАНКИ**, капи — ручної роботи найкорисніше — Робітня **Ванк**, площа Марійська 5, І. поверх. 1538 12-14

АДВОКАТСЬКИЙ конципієнт з 5-літною практикою шукає посади від зараз. Зголошення під адресою: Д-р П. Бабяк, Чесанів. 1783 2—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Загальні Збори Т-ва Міщанського Братства у Львові відбудуться в неділю, дня 15. травня 1932 в домівці при вул. Руській ч. 3. І. пов. в годині 10.30 з таким порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів,
2) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів,
3) Звіти Виділу з діяльности Товариства за рік 1931: а) звіт секретарський, б) звіт касовий,
4) Звіт контрольної комісії з відповідним внеском,
5) Вибір голови і членів Виділу,
6) Усталення висоти членської вкладки,
7) Внески й запити.

Якщо в означеній годині не явиться потрібна скількість членів до важности рішень Загальних Зборів, Збори зачнуться в годині 11.30 цього самого дня.

ЗА ВИДІЛ:
Теодор Голіян голова. **Петро Гладій** секретар.

Присилайте передплату!

ЗАГАЛЬНИЙ ЗІЗД

„Рідної Школи"

Звичайний Загальний Зізд „Р. Ш." відбудеться у Львові дня 16. травня 1932 року (понеділок) у салі „Реміснячої Палати Стрілецька площа ч. 8. (Доїзд з головного двірця трамваєм 1 до Ринку, або 5 до Краківської площі).

ДЕННИЙ ПОРЯДОК:

1) Відкриття Загального Зізду.
2) Верифікація протоколу останнього Загального Зізду.
3) Звіт Головної Управи з діяльности за рік 1930-31 про стан народніх шкіл і захоронок, учительських семинарій, гімназій і фахових шкіл „Рідної Школи", про організаційні справи, підприємства, бібліотеку, касове й білянсове замкнення за 1930-31 р.
4) Звіт Контрольної Комісії та уділення абсолюторії Головній Управі.
5) Вибір Комісії-Матки для зложення списку на членів управних органів Товариства.
6) Реферат: Завдання „Рідної Школи" у звязку з новими шкільними законами.
7) Зміна статуту „Рідної Школи".
8) Вибір голови Товариства (§ 42).
9) Вибір 18 членів Головної Управи і 6 членів на їх заступників (§ 42).
10) Вибір 5 членів Контрольної Комісії і 2 їхніх заступників (§ 45).
11) Вибір 5 членів Розємного Суду (§ 47).
12) Ухвалення річної вкладки.
13) Внески й запити.

Початок в годині 9 рано.

Право участи з рішаючим голосом мають відпоручники Кружків, вибрані Загальними Зборами Кружка (§ 26. уст. 4). На кожних 50 членів припадає 1 відпоручник. Кожних 25 членів нової 50-ки уважається за повну 50-ку. Кружок може мати найбільше 15 відпоручників, а мусить мати найменше одного (§ 50. статута).

Відпоручники являються з писемними уповноваженнями від свого Кружка. Передача уповноваження на інші особи недозволена (§ 50. ст.).

Якщо в год. 9. не буде на салі статутом вимаганого числа відпоручників (100), то в год. 10. передполуднем відбудеться Загальний Зізд Товариства в тій самій салі і з тим самим денним порядком без огляду на число присутніх відпоручників (§ 52. статута).

У год. 8. рано відправиться в Церкві Успенія Пр. Д. при вул. Руській Богослуження за померших членів.

З огляду на ювилейний рік „Рідної Школи" і на справу реформи шкільництва численна участь конечна.

ГОЛОВНА УПРАВА „РІДНОЇ ШКОЛИ":
Ілля Кокорудз голова. **Д-р Мирон Коновалець** секретар.